

Разлюлѣнъ на своята рамчица, папагалътъ, събуденъ, подскачаше, като че танцуваше, и се кискаше съ кжси, остри викове, които пронизваха като шишове :

— Chèri! Chèri! Embrasse-moi!

Това бѣше тъй неочаквано, че той се стжписа и остана закованъ една-две минути. После изведнажъ, лицето му се изкриви въ ужасѣна гримаса.

Това бѣше сякашъ, нѣкакъвъ потаенъ и зловещъ ритуалъ, подъ розовия фенеръ въ тая стая, напоена съ противенъ мирисъ.

Той приближи настрѣхналъ къмъ жената, кръстосала нозе въ жгѣла на леглото. Бездѣнната гнжсота и отчаяние, които го душаха, внезапно кипнаха въ слѣпаярость къмъ птицата.

— Какво е това? — изсъска той.

Жената пуста кълбо димъ и отговори съ неподвижно, насмѣшливо лице :

— Кокò се забавлява. Кокò обича любовта!

Мжжътъ неочаквано грабна металическия пепелникъ и съ все сила го запрати къмъ папагала. Но птицата продължаваше да се люлѣе, подскачайки, безъ да се смущава отъ озвѣрѣлия човѣкъ. Той при-